

ци-тѣ вардили тѣзи таблици въ храма за прославле-
ние на Ескулапа, а въ ржце-тѣ на единъ здравомис-
лящитѣ човѣкъ тѣ можали винаги да послужатѣ, ка-
то най-драгоцѣненъ материялъ за изучване на раз-
лични болести. Такѣвзи здравомислящити човѣкъ билъ
Ипократъ. Като се основавалъ върху свои-тѣ дълго-
временни испитвания и върху критически-тѣ изучава-
ния на Ескулапови-тѣ таблици, Ипократъ въ свои-тѣ
списания исказалъ и доказалъ мисль-та: *че сѣка*
болестъ става отъ природни-тѣ условия и причини
и цѣри се съ природни срьдства. Като първа основа
на разумна-та Медицина тази мисль била твърдѣ
потрѣбна, ала тя се не харесвала на жреци-тѣ. Тѣ
знаяли, че колко-то пѣвече народа вѣрва въ лѣкар-
ско-то искусство, толкози помалко ште обрашта вни-
манне на жречески-тѣ баения и лѣжи. Това никакъ
не имъ идело на смѣтка-та. Болници-тѣ ште се на-
пѣлнятъ, а храмове-тѣ на Ескулапа — ште запусѣятѣ.
Помислете си, каква ужасна глжчка трѣбало да вдигне
срѣшту себе си сериозния мислителъ Ипократъ!
Трѣба човѣкъ да има юнашко сърце и дързновенностъ
за да влѣзе въ борба съ едни таквизи наострени про-
тивници. Трѣбало най-напредъ да направи голѣми и
очевидни услуги на народа, па чакъ тогази да излѣ-
зе срѣшту разярена-та страсть — за да го не постигне
сѣдба-та на Сократа. А Ипократъ билъ за езиче-
ство-то сто-пжти по-опасенъ отъ Сократа. Сократъ го-
ворилъ само противъ предразсѣдѣци-тѣ на свои-тѣ съ-
народници и то като търпеше и двоеличесше на сѣка
стѣпка; Ипократъ — напротивъ — сичко што работилъ